

[Søren P. Larsen.]

saa mange Aar, at jeg har den lange Erfaring, som de ældre kan have, mener jeg dog at erindre, at vi har baaret os ad paa den Maade før, at vi har sagt: Vi vil se, hvor store Udgifterne bliver, saa vil vi tage velvilligt paa et Forslag, fremsat fra Regeringen, som tilsigter at hjælpe de Kommunetyper, der kommer ind under de store Vanskeligheder, ved en Bestemmelse paa dette Omraade.

Det ærede Medlem Hr. Einer Jensen saavel som den højtærede Minister var inde paa, at der er den Fare, at Kommunerne ikke vil yde Hjælp, hvis de ikke paa Forhaand har Tilsagn om det ekstra Beløb fra Staten. Ja, jeg synes nu, at naar vi ser paa de Erfaringer, vi har fra Hjælpekassernes Omraade, naar vi ser de Beløb, der har været anvendt i de senere Aar, hvor man har staaet med et meget lille Bidrag fra Staten til Hjælpekasseadministrationens Udgifter, kan man ikke med stor saglig Styrke hævde, at man maa frygte for, at Kommunerne ikke vil sætte Hjælpekassevirksomheden i Gang. De Erfaringer, som vi har haft i de senere Aar, taler nu et andet Sprog, end man vil gøre gældende her. Men, som sagt, det er jo ikke noget stort Spørgsmaal, for hvis der er Tale om at yde Hjælp, saa har jeg erklæret, at vi fra vor Side vil være med til at overveje det, naar Regnskabet til sin Tid foreligger. Det, der strides om, er dette, om man skal give Beløbet i Forskud. Jeg synes dog ikke, det er urimeligt, at vi venter og ser, hvor stort Regnskabet bliver, hvordan hele dette Forhold arter sig.

Den højtærede Minister var inde paa overfor det ærede kommunistiske Medlem (Munch-Petersen) at gøre gældende, at Socialreformen kunde gaa, *hvis* —. Det er vist rigtigt nok. Jeg tror nok, man kan sige, at Socialreformen kan gaa, hvis vi faar gode økonomiske Tilstande med megen Beskæftigelse, og Produktionen kommer i Gang. Jeg vil ikke henvende dette til den højtærede Minister saa meget som til det ærede Medlem Hr. Munch-Petersen, der jo var inde paa en Argumentation for, at Satserne var for lave: Sæt dem op! Det er let nok at stille Krav, men vi staar jo med en meget anspændt Tilstand indenfor den offentlige Økonomi, og det gælder ikke alene Staten, men ogsaa Kommunerne, og vi staar med et Erhvervsliv, som arbejder tungt, som arbejder under uhyre vanskelige Forhold. Derfor er det maaske ikke saa urimeligt at det ærede Medlem Hr. Munch-Petersen at sige: Lad os sætte Satserne op, men Anvisningen paa, hvorledes Erhvervslivet skul-

de kunne bære disse mægtige Byrder, som der vil blive Tale om, savner vi: Man af-fejer det med en Bemærkning om, at saa kan man dreje lidt paa de store Indkomster og Formuer. Men Erfaringen viser, ærede Medlemmer, at hver Gang vi gaar til øgede Skattepaalæg, selv om de undertiden startes under Feltraabet, at det er de største, der skal bære det, bliver det altid Kærnetrop-perne indenfor Skatteydernes Kreds, der kommer til at bære Hovedmassen af det.

Naar det ærede Medlem vil hævde — det kan jo ikke være for andet end for at faa et Angrebepunkt paa andre —, at Venstre har faaet alt ved Kriseforliget, Venstre har faaet det hele, Venstre har hele Fordelen, saa kan jeg forsikre om, at denne Opfattelse har vi nu ikke indenfor mit Parti, at vi har faaet alt, hvad vi ønskede. Nej, vi har faaet nogle af vore Ønsker opfyldt, men at vi har faaet alle vore Ønsker opfyldt gennem det Kriseforlig, det kan jeg forsikre det ærede Medlem for, at det har der slet ikke været Tale om . . . (*Socialministeren* [Steincke]: Det manglede ogsaa bare!) . . . Ja, det var jo et Forlig, højtærede Minister, og ved et Forlig maa Parterne bøje sig mod hverandre, det er lige ud ad Landevejen, at der er gjort Indrømmelser fra begge Sider, ellers var Forliget overhovedet ikke kommet til Veje.

Som sagt, de øvrige Bemærkninger vedrørende Lovforslagets Enkeltheder egner sig vist bedst til Drøftelse i et Udvalg, og i det Udvalgsarbejde er vi rede til at se lidt nærmere paa de mange Enkeltheder, som Forslaget indeholder, og som vi gerne vil være med til at prøve lidt nærmere, før vi giver endeligt Tilsagn om Tilslutning til samtlige de Bestemmelser, som Lovforslaget indeholder.

Christmas Møller: Det ærede Medlem Hr. Rager mente, at det vilde være nødvendigt i det Udvalg, der bliver nedsat, at faa nogle Beregninger og nogle Oplysninger om, hvor meget Arbejdsgiverbidraget er pr. Virksomhed og pr. Selskab. Jeg tror nu ikke, det behøver at tage lang Tid for os at faa saadanne Beregninger foretaget, for vi kan nok, hvis vi hjælpes ad, i hvert Fald nogenlunde regne ud, naar der skal betales 3 og 4 Kr. pr. Helaarsarbejder, hvad det betyder i Virksomhederne, og hvor stor en Byrde det kan være for de enkelte Virksomheder.

Og naar det ærede Medlem siger, og det ærede Medlem Hr. Einer Jensen ogsaa siger — og Socialministeren siger noget lignende —, at der ikke kunde gives nogen